

Danes svetujemo kot odgovor na hinavsko nakano demokratov to, da v naših občinah zatrete vsako sled po SDS in da z njo, ki si je nadelo nalogo organizirati v občinah vse, kar je mogoče, zoper SLS, nikjer ne sklepajte kompromisov. SDS je napovedala brezobziren boj nam, mi pa ji ga vrnimo, a vrnimo tako, da zmagamo na celi črti!!

Da bomo nasprotnike poznali.

Z Ljubljano se bahajo.

Demokrati se zelo bahajo z »zmago« v Ljubljani. Če pa podrobneje pogledamo to »zmago«, bomo videli, da tako zmagujejo, kot rajna Avstrija napram Rusom. Vsak dan je bila nova zmaga, pa vsak dan smo šli bolj — nazaj. In tako je tudi v Ljubljani. Niso še daleč časi, ko je bila Ljubljana tako liberalna, da je naša stranka imela po 2 ali 3 odbornike. Toda v teh volitvah je naša stranka sama priporila 19 mest v občinskem svetu. Demokrati si pa sami še v volitve niso upali, pa so zbornali skupaj napredni blok, ki jim je dal 23 mest, toda to niso le demokratiška mesta, ampak tudi od drugih strank. Tako se pa demokratiška stranka baha s pavovim perjem. Če bodo pa imeli župana in koliko časa ga bodo imeli, je pa seveda drugo vprašanje.

Naši nasprotniki se družijo.

Zanimivo je to, kako se naši politični nasprotniki družijo v eno fronto, pa — jih nič ni sram! Pribeževanje v Radič se kušujeta in točeta po rami. Radič dela to v — zahvalo za ono preganjanje, s katerim ga je Pribeževič zasledoval, da se je skrivil pred njim v luknjo! To jim mora pa že huda presti, da taki ljudje sklepajo zveze prijateljstva! Se bolj zanimivo pa je to, da isti ljudje potem nam očitajo, ako si iščemo zvez in prijateljev. Proti združenim nasprotnikom je treba iti združeno!

Vedno smo izdajaleci!!

To je res imenitno, kako znajo naši demokrati! Preje, ko smo bili sami, so nas v Beogradu tožili, da nočemo s Srbi, da smo izdajalci domovine in ne vemo, kaj še vse! Zdaj, ko smo v vladi, v kateri so tudi Srbi, in nastopamo skupno z radikali, pa smo zopet izdajalci domovine! Pa ustrezite demokratom, če morete, ki so se že naravnost osmešili s to svojo gonjo zoper klerikalnega lintverja in njegova izdajstva.

Zveza s framazoni.

Demokrati silno vpijejo, češ, da smo zvezani s framazoni, to je brezverci, ki so organizirani proti kat. Cerkev. Ali mislite, da se demokrati bojijo, kaj bo zdaj z našo vero in z našo Cerkvijo in z našim katoliškim narodom, da so tako zoper to zvezo? Nikakor ne. Demokrati se zveze bojijo ravno zaradi tega, ker bodo zdaj srbski framazoni pustili katoliško Slovenijo v miru, ker bodo celo framazoni delovali na to, da se uredi razmerje med našo državo in katoliško Cerkev. To in še marsikaj drugega jezi framazonsko demokratsko srcece, da skače kakor mlado mače. Nam taka zveza škodovati ne more, ker je bolje, da poleg framazonov vladajo tudi zastopniki katoličanov, kakor pa, da bi vladali sami framazoni!

Med Bogom in hudičem

plava že čisto zmešano glasilo radičevcev. To mu ne gre v glavo, zakaj on dobiva iz vseh župnij enako sporočilo, da so duhovniki povsod, pa vsi brez razlike to nedeljo povedali s prižnice ono znamenito besedo Učeničovo: »Nikdo ne more služiti dvema gospodoma, Bogu in mamoni...« Seveda, on se ne razume toliko na cerkvene reči, da bi vedel to, da morajo po vseh cerkvah brati vsako nedeljo evangelij in da je na tisto volilno nedeljo prišel ravno označeni evangelij. In kjer so duhovniki besedo Gospodovo razložili, so jo gotovo prav razložili, kar kaže posebno razburjena pisava radičevskega lističa, ki tudi ne more služiti

ga je nemo pozdravil, potem pa se je sklonil pri mizi in nadaljeval delo.

Nekoliko pozneje je profesor prišel iz svoje sobe.

— No, prijatelj Mutsuhito, kako daleč ste? — si je zadovoljno mel roke. — Orjeta ono visoko matematiko, ko kak orjak trdo ledino...

Mutsuhito Dsain je molčal.

— Ne posreči se mi, — je potem iztisnil skoz stisnjene zobe.

— Kako to? — se je smejal stari znanstvenik. — To je vam igrača...

Pogledal je stolpe števil; čelo je nabral in z enim pogledom je preletel celo številčno polje.

— Kaj je to? — si je popravil špegle. — Kaj delate? — je začuden gledal asistenta. — Ves obrazec je napačen! Glejte... glejte... glejte... — je podčrtal drugo za drugim.

Mutsuhito Dsain je stal s povešeno glavo.

— Kaj vam je? — ga je gledal profesor Brinkley začuden. — Neverjetno! Ali tako hočete sestaviti električni zrakoplov?

— Bolan sem — je mrmral malodušno.

Stari znanstvenik je osupnil.

— Kaj vam je? — je vprašal nemirno.

Mutsuhito Dsain je molčal.

— Recite, prijatelj, povejte odkrito — je vstal profesor Brinkley. — Res ste bledi — mu je gledal v lice — in če prav vidim, ste nekoliko shujšali. Kaj vas boli?

Čelo maldega znanstvenika je bilo potno.

— Vi imate vročino! Hodite, popeljem vas na vaš stan, takoj pokličemo zdravnika...

— Hvala — je spoštljivo odvrnil Mutsuhito Dsain — organizem je v redu...

— Nemogoče! Ali pa morda kaka duševna potrtost?

Japonec je trmasto molčal.

— Kaj vam je — ga je nežno dalje izpraševal. — Bojim se radi vas — ga je za roko prijel. — No, hodite z menoj in mi povejte — ga je peljal proti svoji sobi. — Nekaj skrivate pred menoj...

dvema gospodoma, pa Bogu z napadi na Cerkev in duhovnike gotovo ne služi. — Tudi Radič sam se je zelo razgital zaradi tega in prvo, kar je predlagal v Beogradu, je bilo, da je treba katoliške duhovnike gospodarsko uničiti! — Pa bo zopet prišel in lovil katoličane z besedami: »Hvaljen Isus in Marija!«, pa bo zopet nosil svečo pri Rokovi procesiji, kadar bo treba ljudem nasuti peska v oči. Toda moti se, če misli, da mu bo ta gonja kaj pomagala. Le do golega naj se razkrinka ta politična hinavščina.

Slučajno nimajo milosti vere...

Radičevci imajo tudi svojo posebno prosvetno organizacijo. Imenujejo jo »Zvezo lantov in deklet«. Imeli so občni zbor in tam so povedali med drugim tudi to, da oni — združujejo vse, one, ki imajo milost vere in one, ki bi te milosti slučajno ne imeli. — To pa je res izvrstna stavba na »temelju naukov naše Cerkev«. Radovedni smo, kako so te svoje člane in članice sedaj ocenili, kdo ima slučajno milost vere in kdo je slučajno nima. In če združujejo vse skup, kaj nastane iz tega? Ena garjeva ovca 100 zdravih garjev napravi. Ena gnila jabolka vsem ostalim gnilob povzroči. Tako je tudi pri ljudeh. Če se oni, ki imajo milost vere, družijo s takimi, ki te milosti nimajo, lahko vedo, kaj jih čaka. S to svojo izjavo so se radičevci najbolj razkrinkali, da jim nikakor ni resno za temelje krščanstva, njim je le za ljudi, ali imajo milost vere, ali je slučajno nimajo. Zato prav odločno svarimo našo kmetisko mladino pred to novo pastjo. Naša mladina v naša katoliška prosveta na društva!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada ima večino od 315 — 206 glasov. Predno je bilo kako glasovanje v narodni skupščini, so naši nasprotniki še vedno vpili, da sedanja vlada nima večine. Pribeževič in Radič sta namreč ponudila Davidoviču, da glasujeta za demokratskega kandidata, ki naj bi bil predsednik narodne skupščine. Mislila sta, da na te limanice bo Davidovič šel, in bo kakega svojega hotel spraviti na predsedniško mesto in ne radikala Periča. No in na prvi seji narodne skupščine dne 6. t. m. so bile volitve. Volilo je 305 poslancev. Za N. Periča jih je glasovalo 206, za Pribeževičevega kandidata pa 90, to je njegovi in Radičevi poslanci. Zdaj pa je bilo — glorijski konec, vlada pa ima dvetretjinsko večino!

Pretep v narodni skupščini. Če bi kdo mislil, da se zna jo samo fantje na vasi pretepavati, bi se celo motil. Tudi nekateri poslanci mislijo, da spada to k njihovim častim. V četrtek so namreč bile volitve v odbor, ki bo določil, kdo je pravzaprav poslanec. Ob priliki teh volitev so se prepirali, ali ima predsednik Perič volilno pravico ali ne. Ta prepir je trajal nad dve uri, končal pa je s pretepom za volilno posodo. Ko je hotel oddati predsednik svojo glasovnico, je skočil k volilni posodi radičevce dr. Pernar ter jo je z roko pokril. Tudi drugim poslancem ni pustil blizu, da bi volili. Seveda so drugi navelili na njega in čeprav je močen, je konečno moral podležiti krepki roki poslanca Žebota, ki ga je zgrabil ravno v trepotku, ko je hotel vse glasovnice raztresiti po dvorani. Za kazen za svoje nekulturno obnašanje je bil zato dr. Pernar izključen od 3 sej iz narodne skupščine.

Verifikacijski odbor, ki potrjuje poslance, če so pravilno izvoljeni, je sestavljen tako: 7 radikalov, 5 demokratov, 2 naša, 4 radičevci, 2 Pribeževičeva, 1 zemljeradnik. Vlada ima v tem odboru 14 in opozicija 7 zastopnikov. Ta odbor bo sklepal tudi o ljubljanskem mandatu, zoper katerega je vložena pritožba. Predsednik odbora je dr. Subotič, tajnik pa dr. Behmen.

Za razčiščenje v demokratski stranki. Zelo neprijetno je demokratskim ministrom v vladi, kadar se čuje, da Davidovič sklepa na drugi strani dogovore z Radičem in Pribeževičem. Izgleda, kakor da bi uganjali hinavščino. Zato so sklenili ti ministri, da zahtevajo od celotnega kluba, da

jih podpira v sodelovanju z radikali in SLS, ali pa, da jim izreče nezaupnico. S to zahtevo se je položaj konečno razčistil z zmago Marinkoviča, ki je v vladi.

Skrb vlade za Slovenijo. Če je vsaj eden naš človek v vladi, se to takoj pozna. Ko smo bili spomladi v vladi, smo izposlovali, da se je dovolil kredit 4.296.000 Din za ceste v Sloveniji. Ko smo šli iz vlade, se kredit ni izplačal. Sedaj pa, ko smo zopet v vladi, se je dovoljeni kredit tudi nakazal. In tako dobimo za naše deželne in okrajne ceste v Sloveniji 4.296.000 Din, kar bo vsaj za prvo silo zaleglo, da se bodo ceste uredile in zboljšale.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Med nami in Bolgarijo

je prišlo do ponovnega nesporazuma. Že smo bili blizu temu, da se obe državi kar najbolj približata, toda prišlo je vmes nekaj, kar je to zblizanje preprečilo. Macedonija, najbolj južni del naše države, je donesla to zapreko. Macedonci silijo pod bolgarsko oblast, v kateri so nekoč bili. Ker se sami ne morejo s silo upreti, pa prihajajo preko meje iz bolgarskih gozdov cele tolpe ljudi, ki potem po Macedoniji ropajo, ubijajo, zažigajo. Naša država seveda tega ne more pripustiti. Bilo je že veliko teh napadov makedonstvih, kakor se te organizirane čete imenujejo, toda tega pa še ni bilo kot zadnji čas, ko so pretekli teden ubili generala Kovačevića, poveljnika naše vojske v Štipu. Naša država — to je razumljivo — ne more mimo pripustiti, da bi iz sosedne države prihajale čete, ki bi nam na naši zemlji ubijale našo vojsko in uničevale naše domove. Zato je sklenila zasledovanje teh čet do meje bolgarske. Istočasno pa je zahtevala od bolgarske vlade, da tudi ona razžene te čete na svojem ozemlju. Bolgarska vlada pa pravi, da ni odgovorna za to, če se te čete skrivajo po bolgarskih gozdovih in da sama nima moči jih razgnati, ker nima vojske. Spor pride najbrž pred Društvo narodov. Krvavega spopada se ni bati, če tudi si ga želi — Italija, ki bi v tem slučaju seveda nastopila zoper našo državo.

Nad Italijo se bo to še maščevalo. Naši ljudje v Italiji trpe najhujša preganjanja. Fašizem jim počasi uničuje vse. Vzel jim je šolo, vzel jim je društva, vzel jim je časopise in knjige, jemlje jim zdaj tudi gospodarske ustanove in druge. Do golega hoče fašizem izropati našega človeka. — Poleg tega pa ruje Italija, kjer more, zoper našo državo. Tudi v sporu z Bolgarijo dela zoper nas in kdo ve, če ravno ona ne podpira tistih tolpe, ki prihajajo zopet v Macedonijo, ker so opremljene z najmodernejšim orožjem.

Med Francijo in Rusijo razmerje še nikakor ni urejeno. Ker zahteva Francija brezpogojno, da ruski poslanik Rakovski odide, ko preveč deluje v zvezi s komunisti v Franciji. Rusija ga seveda težko žrtvuje.

Na Češkem so dne 17. t. m. občinske volitve. Dasi so tudi tam te volitve važne predvsem za gospodarstvo v občinah, jih vendar vse stranke smatrajo za strogo politično zadevo ter bodo tudi po izidu teh volitev cenili moč posameznih političnih strank. — Češko je obiskal francoski trgovski minister, ker bo dobila Češka večje posojilo. — Češka odda svoje železnice v zasebne roke, najbrž družbi, ki se bo pogajala tudi z našo državo in isti zadevi.

Sredozemski blok, zveza držav na Balkanu in še druge zveze se pojavljajo v meddržavnem političnem življenju, ker države uvidevajo, kako zelo pametno je, če se naslonijo druga na drugo in ne, da so tako zaplankane in sovražne med seboj.

Revolucija v Mehiki je znova zadivjala. Točnih poročil ni, ker Calles, ta odpadnik in krvnik katoliškega ljudstva, ne pošilja v svet resničnih poročil, drugače pa je meja popolnoma zaprta. Res je le, da so se organizirale čete, ki so pod vodstvom dobrih generalov hotele streti moč tega človeka. Poročila pa pravijo, da sta dva generala teh čet že umorjena in da je revolucija zatrta. Če tudi katoličani neposredno ne vodijo te revolucije, vendar bi za Mehiko bilo dobro, da bi se strla moč vladajočih brezvercev, ki so v

Mutsuhito Dsain mu je obotavljal sledil.

— Vedeti hočem — je zaprl vrata Brinkley. — Jaz sem vaš očetovski prijatelj in imam pravico do tega... Materijalna skrb?

— Ne — je odgovoril.

— Nego kaj?

Dobrohotni obraz se mu nenadoma zjasnil.

— Razumem — je pokimal s priznanjem. — Domo-tožje...

Mutsuhito Dsain se je obotavljal.

— Hrepenim po domovini, toda...

— Pojdite torej domov! En skok. Par tednov počitka vam ne bo škodovalo. Potem pa tem boljše...

— Ne morem iti — je zmedlo momljaj.

— Kako ne bi mogli iti! Dobite dopust.

— Ne morem...

— Kako? — so se mu razkolačile oči. — Koga vruga? Tiho je skimal.

— Ali ste zaljubljeni?

Mutsuhito Dsainov obraz je zarudel, potem pa je kri izginila iz njega. Skoraj uničen je stal pred profesorjem.

— Da — je mirno pritrdil.

Stari gospod se je veselo smejal.

— Prijatelj, to ni sramota! Priznam, svoj čas sem tudi jaz padel preko tega. To je tako ko ovčja garja... Ali morda bolj resen slučaj?

Japonec je brez besede prikimaval.

— In ako nisem nadležen, ali je lepa dama?

— Krasna...

— Blondinka? — ga je šaljivo izpraševal.

— Rujava...

— Seveda — je kimal prizanesljivo. — Oh, srečna mladost! Tako že razumem oni obrazec — je meril na zapiske. — Tako krasno oslarijo naredi le zaljubljen človek!

Obrisal je očala in se dalje šalil.

— Da. V japonskem delu sem videl mnogo ljubkih in ličnih žensk.

Mutsuhito Dsainu se je zopet vrnila prisotnost duha.

— Ni Japonka — je pripomnil tiho.

— Aha! Še bolj zanimivo. In vrača ljubezen?

— Ne verjamem — je otemnel rumeni obraz.

— To je že hudo. Morda... oprostite... izpovejte vse... Morda vam bom kot starejši in izkušenejši mož s kakim svetom na pomoč. Kje ste se spoznali z damo?

Mutsuhito Dsain ga je odkrito pogledal.

— V vaši hiši.

Brinkley je debelo gledal.

— Ali? In ako smem vedeti... Kdo je dama?

Vaša hčerka.

Brinkleyjeve očale so padla na tla.

— Alice?

— Da — je odprl dušo.

Poteze na obrazu so mu skoraj otrple, po mali postavi se je razlil leden mir, le ustnice so se gibale.

— Ljubim jo — je izjavil odločno.

— Ne — mo — go — če...

— Zakaj?

— Ker...

— Sem Japonec?

Znanstvenik se je zavedel.

— Bog varuj! Menda vendar ne mislite, da med človekom in človekom delam tako razliko... Celo, ako je o vas govor! A vendar...

— Razumem — je prikimaval Mutsuhito Dsain s trpkim smehom.

Znanstvenik ga je pogledal in na obrazu mu je zaigralo neko sočutje.

— Rad bi bil, da bi me v resnici razumeli... Vaša izjava me je res presenetila, toda saj sem oče in ta trenutek... Alice je edina hčerka... Mr. Mutsuhito Dsain, kak namen imate?

Japonecovo oko se je zarosilo.

— Rad bi zaprosil za roko gospodične!

Dolga pavza. — Ko da so retorte prisluskovale. —

Profesor je sklonil svojo glavo in se globoko zamislil.

Potem si je počasi nataknil na nos očala.

Dalje prihodnjič.